

EPISTOLA

legibus Naturæ immutabilibus depugnare ausus est, eò præceptis ruit: ut quæ cæterum vera principia artis subsidio eruit, non agnosceret, & ab hæctenus receptis diuersissima opinaretur. Periander medicus egregius quantumuis ineptus esset poëta, videri tamen sat agebat. Illi ergo Archidamus, qui fit, ὦ Periander, ὅτι αὐτὶ χαρίεντ' ἔϊατ' ἑ κακὸς ποιητὴς καλὸς δὲ ἰατρός. Sic nos Paracelsum eiusq; sectatores demiramur, industriorum Chymicorū loco ineptos metaphysicos, phisicos, medicos videri velle. Sed & heic obstistere posset aliquis: & quando antiqui Chymici se solos esse philosophos instanter urgebant, asseuerare, eundem quem illi, finem, quo omnem entis tum simplicis, tum materie inherens regionem peruaderent, eximie constituisse, seq; adeo ipsos, quæ Chymici fuere, in Metaphysicorū & Physicorum cætu collocauisse. Sic non ignoro plures sentire. Quam autem verè dispiciamus non nihil. Materia vel Subiectū Philosophiæ res sunt, tum naturales omnes, & diuinæ: tum quas nostræ ratiocinationis prudens arbitrium decernit, humana. Forma earundem est cōtemplatio: ex qua, quid sentiendum sit, quid agendum firmiter constat. Finis scientia veri,